

VINDECARE SĂVÂRȘITĂ DE SFÂNTUL NECTARIE

Mă numesc Cosmina Raluca Guta-Siegel și de 5 ani locuiesc în Florida cu soțul meu, Michael. În anul 2007, soțul meu avea să urmeze o operație pe cord deschis la îndemnul medicilor. Am insistat să încercam să i se mai pună un stent și să evităm operația, fiindu-mi foarte teamă că nu va rezista și de milă pentru durerile ce aveau să urmeze după operație. Nu pot uita primul meu pacient ca studentă, în secția de cardiologie, căruia noi a trebuit să îi schimbăm bandajele după operație. Trebuie să menționez că soțul meu a avut 2 infarcturi în 1999 și 2004. El a trecut prin foarte mult stres în viață și a suferit 14 operații începând de la vârsta de 1 an. Mama mea, auzind vestea operației a mers imediat împreună cu matusa mea la biserica Radu Vodă din București unde sunt moaște ale Sfântului Nectarie, și s-au rugat mult pentru soțul meu, dar și pentru mine știind că singura fiind aici îmi va fi foarte greu.

Sfântul Ierarh
Nectarie,
icoană

Ne aflam în postul Paștelui. Totul a durat trei săptămâni, de când au început prima procedură de introducere a "stentului" sperând evitarea operației. Din păcate, la câteva ore soțul meu a început să aibe dureri groaznice, producându-se al 3-lea infarct. Eu abia plecasem când durerile lui au început. Dumnezeu și Sfântul Nectarie au făcut să mă întâlnesc cu sora lui Michael la ieșirea din spital și am zis să mai urc să îl mai văd un pic. Domnul mi-a întors calea. Soțul meu urla de durere...aistentele erau în panică iar doctorii au fost chemați de acasă. Toată echipa s-a reunit în jumătate de oră, și o altă procedură a avut loc, cea care i-a salvat viața, cu Domnul știe câte alte stenturi și baloane care să îi deschidă arterele blocate. Eu și sora lui ne-am rugat în sala de așteptări. Eu la Sfântul Nectarie, ea probabil la Dumnezeu numai, este evreică. Sfântul a fost așa bun cu mine și a ascultat rugăciunea unei păcătoase. L-a ocrotit în acea noapte cu bunătatea lui neasemănată și la fel în ziua "marii operații" pe care nu a putut să o evite. Din păcate după ce i s-a făcut stres-testul, la o săptămână, operația a fost încă necesară. M-am rugat zi și noapte Sfântului lângă patul soțului. Nu voi uita momentul imediat după operație, când am fost lăsați să îl vedem. Sora lui nu a putut să îl privească cu tuburile ieșite din gât, masca pe față, etc. Lacrimile ne erau șiroaie. A ieșit și eu am rămas cu el. Aveam pernuța cu vată de la Sfântul Nectarie și vroiam să i-o pun pe piept că se zbătea foarte tare, era foarte neliniștit. Am îndrăznit într-un final, de față cu mătușa lui, tot evreică, o persoană deosebită, dar din păcate atee, să îi pun pernuța la piept și Michael s-a liniștit pe loc. Iar zbaterile au încetat la scurt timp definitiv. (Asistentele îl imploraseră și ele să se liniștească, chiar dacă era inconștient. La cuvintele lor de dinainte nimic nu s-a întâmplat.) Imediat mătușa mă întreabă: Ce e aia? Mmm...ce răspuns să dai unui om care nu știe mare lucru despre ortodoxie și în asemenea momente de emoție. Am încercat să îi spun că este un lucru sfânt și că are legătură cu un Sfânt. A fost mirată că Michael s-a liniștit, mirată am fost și eu...și fericită în același timp. Am citit la patul soțului Acatistul și paraclisul Maicii Domnului, și rău ar fi dacă nu aș spune că și Măicuța Domnului a mijlocit nemăsurat. Au urmat transfuzii de sânge și după câteva zile am plecat acasă. Este în viață soțul meu, a suferit o lungă recuperare cu complicații stomacale, dar tot cu rugăciune, mers la Sfânta Liturghie și ulei sfințit s-a vindecat. Doctorii nu au depistat ce era cu durerea la stomac. Și suntem în America.... Să amintesc că, Michael este "nou creștin" botezat în religia creștin ortodoxă pe 6 Ianuarie, ziua Bobotezei 2006. Tot printr-o minune dumnezeiască! Și, merge duminică de duminică la biserică, încearcă să postească cât poate, se spovedește, împărtășește. Și au fost luni și luni când eu am fost în țară, iar el, spre uimirea prietenilor noștri români de la biserica de aici a mers la biserică, aproape duminică de duminică, și ea se află la distanță destul de mare de casă, pot spune. Aici e Harul Lui Dumnezeu care lucrează în el, dragostea și respectul pentru mine, soția lui, pe care mai rar o întâlnești astăzi la bărbați. A știut că botezul și practicarea religiei, împreună mă vor face fericită, și a făcut tot ce a putut omenește, și cu lacrimi în ochi a renunțat la credința, obiceiurile și tradiția evreiască. Sunt binecuvântată cu așa sot, și să îi dea Domnul zile multe, că merită să le trăiască. Slăvit să fie Sfântul Nectarie, împreună cu Maica Domnului și mai presus de tot și de toate Bunul Domn Iisus Hristos care ne iubește pe toți.

Sper ca povestea noastră să vă dea curaj în necazuri și să vă întărească credința. Amin.

Parohia Învierea Domnului, telefon 0743538830.